

mai, Phủ doãn, Viện Chẩn Lao, Viện Mắt là nơi cho các chuyên gia đến khám về chuyên khoa, Ty Y tế chuyên gia thấy cần thiết phải điều trị hoặc khám bệnh cho các chuyên gia thì trực tiếp giới thiệu và hướng dẫn chuyên gia tới các bệnh viện và viện đã quy định trên.

Đối với các Bộ:

Chuyên gia công tác ở các công, nông trường xí nghiệp các địa phương, nếu thuộc Bộ nào, thì do Bộ sở quan có trách nhiệm bố trí cán bộ chuyên môn Y tế để phục vụ đúng với tiêu chuẩn của Ty Y tế chuyên gia đã đề ra. Về mặt tổ chức và biên chế cũng như quản lý cán bộ, các cơ sở phục vụ chuyên gia ở Bộ nào sẽ do Bộ sở quan chịu trách nhiệm.

Bộ Y tế có trách nhiệm cung cấp cán bộ chuyên môn để phục vụ chuyên gia, nhưng các Bộ cần có kế hoạch cán bộ hàng năm với Bộ Y tế để tránh tình trạng bị động khi nào cần thiết mới đặt vấn đề xin cán bộ.

Đối với Sở và Ty:

— Sở Y tế Hà nội có trách nhiệm phục vụ sức khỏe cho khách quốc tế đến Hà nội. Cán bộ nhân viên Việt nam thuộc Cục Chuyên gia khi đau yếu cần đi điều trị cũng do Sở Y tế Hà nội phụ trách.

— Các Sở, Ty Y tế địa phương có trách nhiệm đối với các chuyên gia đến công tác ở địa phương mình, phải cử cán bộ Y tế đặc trách theo dõi sức khỏe chuyên gia, phải có tổ chức phục vụ sức khỏe thật chu đáo: các công, nông trường xí nghiệp thuộc các Bộ cũng như các cơ sở giao tế (khách sạn) có chuyên gia công tác ở địa phương nào do Sở, Ty Y tế địa phương đó có trách nhiệm kiểm tra công tác vệ sinh phòng bệnh, phòng dịch ở các cơ sở đó để nắm chắc tình hình sức khỏe các chuyên gia. Đồng thời các Sở, Ty Y tế địa phương còn có trách nhiệm cấp cứu các đoàn chuyên gia lưu động của địa phương mình khi cần thiết do cán bộ Y tế của các đoàn chuyên gia lưu động yêu cầu.

CHẾ ĐỘ BÁO CÁO HÀNG THÁNG

Các cơ sở Y tế phục vụ chuyên gia ở các công, nông trường xí nghiệp và các cơ sở giao tế các địa phương, hàng tháng phải báo cáo tình hình sức khỏe của các chuyên gia cho Bộ sở quan của mình và Sở, Ty Y tế địa phương đồng gửi báo cáo cho Ty Y tế chuyên gia và Ty Y tế chuyên gia sẽ tổng hợp báo cáo cho Bộ Y tế.

HỘI NGHỊ

Khi cần thiết Ty Y tế chuyên gia sẽ triệu tập hội nghị các cán bộ Y tế phụ trách phục vụ chuyên gia ở các Bộ, ở các Sở, Ty, công, nông trường xí nghiệp địa phương để kiểm điểm công tác phục vụ chuyên gia, cũng như phổ biến kế hoạch công tác vệ sinh phòng bệnh, phòng dịch.

Hà nội, ngày 13 tháng 6 năm 1960

Bộ trưởng Bộ Y tế

Bác sĩ PHẠM NGỌC THẠCH

QUYẾT ĐỊNH số 299-BYT/QĐ ngày 14-6-1960 giao nhiệm vụ cho Ban Lãnh đạo Nhà xuất bản y học phụ trách lãnh đạo và quản lý toàn bộ tờ tập san Y học thực hành.

BỘ TRƯỞNG BỘ Y TẾ

Căn cứ nghị định số 906-BYT/NĐ ngày 31-10-1959 thành lập Nhà xuất bản y học;

Căn cứ nghị định số 31-BYT/NĐ ngày 11-1-1960 của Ban Lãnh đạo Nhà xuất bản;

Theo tình thần cuộc họp của Bộ ngày 4-5-1960 đã thống nhất ý kiến,

QUYẾT ĐỊNH:

Điều 1. — Nay giao thêm nhiệm vụ cho Ban Lãnh đạo Nhà xuất bản y học phụ trách lãnh đạo và quản lý toàn bộ tờ tập san Y học thực hành.

Điều 2. — Ban Lãnh đạo Nhà xuất bản y học và các ông Chánh văn phòng, Giám đốc Vụ Tổ chức Cán bộ Bộ Y tế chịu trách nhiệm thi hành quyết định này.

Hà nội, ngày 14 tháng 6 năm 1960

Bộ trưởng Bộ Y tế

Bác sĩ PHẠM NGỌC THẠCH

QUYẾT ĐỊNH số 302-BYT/QĐ ngày 15-6-1960 quy định nhiệm vụ và chấn chỉnh lại tổ chức của Viện Vi trùng học.

BỘ TRƯỞNG BỘ Y TẾ

Căn cứ nghị định số 615-ZYQ/NĐ/3A ngày 14-7-1955 của Bộ Y tế sắp xếp tổ chức các cơ quan trực thuộc Bộ;

Căn cứ nghị định số 382-BYT/NĐ ngày 4-4-1957 sát nhập cơ sở Viện Pasteur cũ Hà nội vào Viện Vi trùng học;

Thi hành chủ trương kiện toàn tổ chức, chấn chỉnh biên chế, sắp xếp cán bộ của Đảng và Chính phủ;

Xét nhu cầu công tác và theo đề nghị của các ông Giám đốc Viện Vi trùng học, Giám đốc Vụ phòng bệnh chữa bệnh và Giám đốc Vụ Tổ chức cán bộ,

QUYẾT ĐỊNH:

Điều 1. — Nay quy định nhiệm vụ và chấn chỉnh lại tổ chức của Viện Vi trùng học như sau:

A. NHIỆM VỤ

Nghiên cứu các loại vi trùng, trực tiếp sản xuất sinh hóa kháng nguyên để phòng dịch và chống dịch, đào tạo cán bộ chuyên khoa về vi trùng.

B. TỔ CHỨC:

Viện Vi trùng học có một Ban Giám đốc điều khiển chung và các tổ chức như sau:

a) 4 phòng chuyên môn:

1. Phòng Sản xuất
2. Phòng Vi trùng
3. Phòng Siêu vi trùng
4. Phòng Dịch tễ.

b) 2 phòng giúp việc:

1. Phòng Hành chính Tổ chức
2. Phòng Quản trị.

c) Về tổ chức cụ thể của mỗi phòng, Ban Giám đốc Viện căn cứ vào tính chất công tác của từng phòng mà chia ra từng tổ công tác cho hợp lý.

Điều 2. — Những văn bản trái với quyết định này đều bãi bỏ.

Điều 3. — Ban Giám đốc Viện Vi trùng học và các ông Chánh văn phòng, Giám đốc Vụ Phòng bệnh chữa bệnh, Giám đốc Vụ Tổ chức cán bộ Bộ Y tế chịu trách nhiệm thi hành quyết định này.

Hà nội, ngày 15 tháng 6 năm 1960

Bộ trưởng Bộ Y tế

Bác sĩ PHẠM NGỌC THẠCH

TỔNG CỤC LÂM NGHIỆP

THÔNG TƯ số 1-TCLN/TT ngày 11-6-1960 về việc quy định trách nhiệm bảo quản lâm sản.

Hiện nay để phục vụ cho công cuộc xây dựng phát triển kinh tế lâm sản khai thác ra ngày càng nhiều, ngoài việc đẩy mạnh khai thác rừng, việc bảo quản phải đặc biệt chú ý giảm bớt những lãng phí, hư hỏng, mất mát. Mấy lâu nay lâm sản đã dễ xảy ra mất mát hư hỏng khá nghiêm trọng thiệt hại cho công quỹ và cản trở việc cung cấp. Nguyên nhân một mặt là ý thức trách nhiệm bảo vệ tài sản của Nhà nước chưa được đề cao, mặt khác chưa có chế độ trách nhiệm cho các cấp trong việc bảo vệ lâm sản. Có nơi đã dễ xảy ra thiệt hại tính tới hàng ngàn đồng, nhưng chưa quy định trách nhiệm về ai.

Tổng cục xét thấy cần phải chấm dứt những lãng phí và quy định trách nhiệm bảo quản lâm sản như sau:

I. CHẾ ĐỘ TRÁCH NHIỆM

1. Các lâm sản khai thác ra, phải có kế hoạch bảo quản cụ thể cho từng loại lâm sản ở rừng, bãi bến, sông, suối, kho. Phí tổn về bảo quản lâm sản tính vào giá thành khai thác nhưng không quá tiêu chuẩn đã quy định.

2. Mọi người, mọi tổ chức đều có trách nhiệm bảo quản lâm sản và phát hiện những trường hợp bất hợp lý về bảo quản. Từng đơn vị xây dựng kế

hoạch, đề nghị bố trí tổ chức kho tàng, nhân lực, thể lệ bảo quản do Ty Lâm nghiệp, chi nhánh Lâm sản duyệt và thi hành.

3. Lâm sản mất mát, hư hỏng, cá nhân hoặc đơn vị trực tiếp phụ trách sẽ chịu trách nhiệm.

4. Lâm sản khi nào đã bàn giao xong cho người khác, đơn vị khác, mới hết trách nhiệm. Trường hợp lâm sản còn để ở bãi bến, sông, suối, kho chưa giao, nếu xảy ra thiệt hại thì vẫn phải chịu trách nhiệm.

5. Khi giao trách nhiệm phải giao phương tiện (nếu cần). Những thiệt hại xảy ra do thiếu phương tiện hoặc giải quyết chậm thì cấp giao nhiệm vụ phải chịu trách nhiệm, ví dụ lâm sản bị mốc do thiếu bao bì, lâm sản bị trôi vì không có dây chằng buộc, v.v.

6. Những việc đã có chỉ thị, có kế hoạch, có phương tiện, không thi hành để gây thiệt hại tai gây nên thiệt hại thì đơn vị hoặc cá nhân trực tiếp phải chịu trách nhiệm.

7. Lâm sản giao nhận, phải lập biên bản ghi rõ địa điểm, thời gian, tên đơn vị hoặc cá nhân giao nhận, số lượng, quy cách, phẩm chất.

8. Hàng tháng phải có sự kiểm tra trách nhiệm của cấp trên với cấp dưới, của đơn vị với cá nhân, và báo cáo đều hàng tháng giữa các cấp. Đặc biệt trong mùa mưa lũ các cơ sở, các Ty, Chi nhánh phải báo cáo đều hàng tuần về trung ương (từ tháng 5 đến hết tháng 9 mỗi năm).

9. Hội nghị cán bộ, công nhân viên hàng tuần trong các đơn vị phải có mục báo cáo kiểm điểm về công tác bảo quản lâm sản và cuối mỗi tháng, quý phải sơ kết tình hình trong báo cáo chung.

II. KỶ LUẬT, KHEN THƯỞNG

1. Những trường hợp dưới đây đều thuộc phạm vi trách nhiệm của tổ chức hoặc bản thân cán bộ mà không thể đổ cho khách quan.

a) Những việc biết trước có thể xảy ra mà không có kế hoạch bảo vệ, như tới mùa mưa lụt mà không bố trí kho bảo quản, địa điểm trú ẩn, không đề phòng sóng, neo bảo quản, không bàn kế hoạch bảo quản, không quy định rõ trách nhiệm, không kiểm tra đôn đốc tại chỗ.

b) Những việc gây nên thiệt hại do tổ chức bố trí trái với ý thức thông thường như:

Chất dầu dễ cháy để chung với lâm sản phụ, rêu ăn trong nhà kho, hoặc bên cạnh kho, để kho bỏ ngổ người ra vào tự nhiên, ... cán bộ lãnh đạo trực tiếp phải chịu trách nhiệm, cán bộ lãnh đạo cấp trên không kiểm tra đôn đốc, không lãnh đạo xây dựng thể lệ nội quy cũng phải chịu một phần trách nhiệm.

2. Cá nhân hay đơn vị dễ xảy ra thiệt hại, sẽ tùy lỗi nặng nhẹ mà thi hành kỷ luật: phê bình, cảnh cáo, giáng chức, bồi thường hoặc truy tố trước tòa án. Dựa vào các hình thức sau đây để có kỷ luật thích đáng: